

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 66/10
28.04.2010. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Anđelke Stanković, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene Lj. P., zbog krivičnog dela kršenje zakona od strane sudije iz člana 360. Krivičnog zakonika i dr., rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.928/09 od 05.11.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Opštinskog suda u Negotinu Kv.76/09 od 08.04.2009. godine i Okružnog suda u Negotinu Kž.250/09 od 18.06.2009. godine, u sednici veća održanoj u prisustvu okrivljene Lj. P., dana 28.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

DELIMIČNO SE UVAŽAVA zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.928/09 od 05.11.2009. godine, tako što se UTVRĐUJE da je povređen zakon u korist okrivljene Lj. P. pravnosnažnim rešenjem Opštinskog suda u Negotinu Kv.76/09 od 08.04.2009. godine i to: član 368. stav 1. tačka 1. u vezi člana 272. stav 2. u vezi člana 24. stav 6, član 274. stav 2. ZKP i član 275. stav 1. u vezi člana 274. stav 1. tačka 1. ZKP i član 368. stav 1. tačka 11. ZKP, a rešenjem Okružnog suda u Negotinu Kž.250/09 od 18.06.2009. godine član 401. stav 4. ZKP-a, dok se u ostalom delu zahtev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Negotinu Kv.76/09 od 08.04.2009. godine u stavu I izreke odbačena je optužnica supsidijarnog tužioca Ž. B. podneta protiv okrivljene Lj. P., zbog krivičnih dela kršenje zakona od strane sudije iz člana 360. KZ i sprečavanje i ometanje dokazivanja iz člana 336. stav 1. KZ, jer nema ovlašćenog tužioca, a u stavu II izreke istog rešenja, odbačena je optužnica protiv okrivljene Lj. P. zbog krivičnog dela zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 1. Krivičnog zakonika, po optužnici oštećenog kao tužioca Ž. B. od 12.12.2008. godine, odnosno 27.02.2009. godine.

Rešenjem Okružnog suda u Negotinu Kž.250/09 od 18.06.2009. godine odbijena je kao neosnovana žalba supsidijarnog tužioca, oštećenog Ž. B. i prvostepeno rešenje je potvrđeno.

Protiv ovih rešenja Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz.928/09 od 05.11.2009. godine zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 1. u vezi člana 272. stav 2. u vezi člana 24. tačka 6, člana 274. stav 2. i člana 275. stav 1. u vezi člana 274. stav 1. i člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti i ukine rešenje Opštinskog suda u Negotinu Kv.76/09 od 08.04.2009. godine i Okružnog suda u Negotinu Kž.250/09 od 18.06.2009. godine.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP, u prisustvu okrivljene Lj. P., a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa rešenjima protiv kojih je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova ("Sl. glasnik RS", broj 116 od 22.12.2008. godine), našao:

Zahtev je delimično osnovan.

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ističe da je prvostepeni sud donoseći

rešenje Kv.76/09 od 08.04.2009. godine povredio krivični postupak koji je prethodio donošenju rešenja i to odredbe člana 368. stav 1. tačka 1. u vezi člana 272. stav 2. u vezi člana 24. stav 6, člana 274. stav 2. i člana 275. stav 1. u vezi člana 274. stav 1. tačka 1. ZKP.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da iz spisa proizilazi da je prvostepeni sud odlučivao o prigovoru okrivljene izjavljenom protiv optužnice oštećenog kao tužioca i doneo rešenje Kv. 76/09 od 08.04.2009. godine u veću sastavljenom od predsednika veća i dvoje sudija porotnika, suprotno odredbi člana 272. stav 2. ZKP koja predviđa da će o prigovoru protiv optužnice, ukoliko isti ne bude odbačen od strane predsednika veća po odredbi stava 1. toga člana, u sednici rešavati veće iz člana 24. stav 6. ZKP (veće sastavljeno od trojice sudija), što upućuje na zaključak da je prvostepeni sud, u konkretnom slučaju, bio nepropisno sastavljen čime je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 1. ZKP.

S obzirom na navedenu absolutno bitnu povredu odredaba krivičnog postupka koju je učinio prvostepeni sud donošenjem rešenja od strane funkcionalno nenađežnog organa – veća, drugostepeni sud je bio u obavezi da to rešenje po službenoj dužnosti ukine u smislu odredbe člana 401. stav 4. ZKP-a, što on nije učinio, već je odbio žalbu oštećenog kao tužioca.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da, pri postojanju ove absolutno bitne povrede postupka, u redovnom krivičnom postupku ne bi bilo mesta daljem ispitivanju pobijanog rešenja, vezano za dalje povrede postupka i zakona.

Međutim, kako se radi o vanrednom pravnom leku te da se po zahtevu za zaštitu zakonitosti ispituju povrede sudskog postupka i krivičnog zakona, to je Vrhovni kasacioni sud u ovoj odluci ukazao i na ostale povrede zakona i postupka koje su učinjene pobijanim rešenjem.

Osnovano se Republički javni tužilac zahtevom za zaštitu zakonitosti poziva na povredu krivičnog zakona iz člana 274. stav 2. ZKP, jer, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, u odnosu na krivična dela kršenje zakona od strane sudije iz člana 360. KZ i sprečavanje i ometanje dokazivanja iz člana 336. stav 1. KZ-a, postoji zahtev ovlašćenog tužioca, suprotno od zaključka prvostepenog suda da javni tužilac u odnosu na ova krivična dela nije odbacio krivičnu prijavu oštećenog kao tužioca, niti ga je poučio da za ova krivična dela, može preuzeti krivično gonjenje u smislu člana 61. ZKP.

Ovo stoga, što se iz predmeta utvrđuje da je oštećeni kao tužilac protiv okrivljene LJ. P. podneo krivičnu prijavu zbog krivičnih dela zloupotreba službenog položaja – prekoračenje službene dužnosti (član 359. stav 1. KZ), kršenje zakona od strane sudije (član 360. KZ) i sprečavanje i ometanje dokazivanja (iz člana 336. stav 1. KZ-a) i da je javni tužilac ovu krivičnu prijavu odbacio zbog krivičnog dela zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 1. KZ nalazeći da nema dokaza za osnovanu sumnju da je okrivljena izvršila ovo krivično delo, niti bilo koje drugo krivično delo za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti, što ukazuje da je nadležni javni tužilac našao da nema mesta krivičnom gonjenju okrivljene ni za krivična dela kršenje zakona od strane sudije iz člana 360. KZ i ometanje i sprečavanje dokazivanja iz člana 336. stav 1. KZ-a, s obzirom da se ona gone po službenoj dužnosti. Samim tim, oštećeni kao tužilac je bio ovlašćen da protiv okrivljene podigne optužnicu i za krivična dela kršenje zakona od strane sudije iz člana 360. KZ i sprečavanje i ometanje dokazivanja iz člana 336. stav 1. KZ-a, zbog čega, po oceni ovoga suda, nije bilo mesta donošenju rešenja o njenom odbacivanju primenom člana 274. stav 2. ZKP za ta krivična dela (u stavu I izreke prvostepenog rešenja).

Nadalje, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su razlozi prvostepenog rešenja o odbacivanju optužnice oštećenog kao tužioca, u odnosu na krivično delo zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 1. KZ, protivrečni zakonskom osnovu na koji se poziva prvostepeni sud u obrazloženju rešenja, jer pravni osnov za primenu odredbe člana 274. stav 1. tačka 1. u vezi člana 275. stav 1. ZKP postoji kada se ustanovi da delo koje je predmet optužbe nije krivično delo, a ne kada nema dovoljno dokaza da je okrivljeni osnovano sumnjiv za delo koje je predmet optužbe, koji razlozi svoj zakonski osnov i potrebne uslove imaju u članu 274. stav 1. tačka 4. ZKP i člana 275. stav 1. ZKP čime je

prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

S tim u vezi, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su navedene povrede krivičnog zakona učinjene u korist okrivljene, imajući u vidu da je navedenim pravnosnažnim rešenjem odbačena optužnica koju je protiv nje podigao oštećeni kao tužilac zbog navedenih krivičnih dela, pa je samim tim zahtev za zaštitu zakonitosti podignut na njenu štetu, zbog čega je predlog javnog tužioca da se zahtev uvaži i prvostepeno i drugostepeno rešenje ukinu suprotno odredbi člana 425. stav 2. ZKP u smislu kog člana je Vrhovni kasacioni sud, nalazeći da je zahtev RJT u ovom delu osnovan, utvrđio da je pravnosnažnim rešenjima Opštinskog suda u Negotinu Kv.76/09 od 08.04.2009. godine i Okružnog suda u Negotinu Kž.250/09 od 18.06.2009. godine povređen zakon u korist okrivljene, ne dirajući u pravnosnažna rešenja protiv kojih je zahtev podignut.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zahtev za zaštitu zakonitosti u ostalom delu, neosnovan, i to iz sledećih razloga:

-neosnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, koja povreda se ogleda u tome što je izreka prvostepenog rešenja nerazumljiva, s obzirom na to da je, prema navodima zahteva, pravno neodrživo da se u izreci presude istovremeno odbacuje optužnica po dva osnova za isti činjenični opis dela, jer, po nalaženju ovoga suda, nema zakonskih smetnji da se optužnica odbaci po dva zakonska osnova, jer su u konkretnom slučaju, činjeničnim opisom datim u dispozitivu optužnice, obuhvaćena tri krivična dela, tako da postoji mogućnost da sud u odnosu na svako krivično delo ponaosob optužnicu odbaci primenom različitih zakonskih osnova, ukoliko su za to ispunjeni zakonski uslovi, pa samim tim izreka prvostepenog rešenja nije nerazumljiva.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud, odlučio kao u izreci presude na osnovu člana 425. stav 2. i člana 424. ZKP-a.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

sudija,

Vesna Veselinović,s.r.

Anđelka Stanković,s.r.